

THE NOTHING I NEEDED

FERDINANDO FREGA

NIHIL QUO EGEHAM

THE FAMILY · 15

Uxor mea Elisabetta feriatum ire statuit cum filia mea Giorgia, una cum fratre suo Michele eiusque uxore Cinzia.

Iter eorum erat ad domum consobrini in Sicilia, ubi quinque dies agerent ut a molestiis vitae cotidianae recrearentur.

Antequam me solum relinquerent, praeter curam Labradoris mei Americani, qui olim amicam Neapoli habuerat et sonum caninum loci didicerat, diligenter mihi dixerunt penum plene instructum esse. Mihi etiam quinquaginta euronummos reliquerunt ad sumptus cotidianos extraordinarios et clare significaverunt se, cum redirent, domum perfecto ordine invenire velle, non loco ruinarum domesticarum similem.

Cotidie telephonabant. Ambae de cane sollicitae erant. Comederatne? Satisne aquae biberat? Exieratne ad ambulandum? Alvum exoneraverat? Societatem invenerat?

Aliquando suasi ut eum ipsum vocarent et eum ipsum quaestionibus suis respondere sinerent, querelis comprehensis.

Ad me quod attinet, interdum tantum tranquillam ab uxore mea quaestionem accipiebam.

«Comedistine?»

Et ego pari tranquillitate respondebam.

«Ita, amor mi.»

Ahahahahahahahahae.

Deinde advenit dies reditus.

Ultra modum curiosi domum intraverunt.

Omnia nitida erant. Culina immaculata erat. Ne una quidem patella loco mota erat.

Tam obstupefacti sunt ut foras regrederentur, in vestibulo starent et secum quaererent num in alienam diaetam intravissent.

Glos mea, filia praefecti Carabinariorum superioris ordinis, locum criminis diligenter inspexit et mihi gratulata est, dum quaerit quomodo tale quid umquam fieri potuisset.

Cum omnes putarent effectus mirabiles finitos esse, circa mensam culinae convenimus, et me viderunt advenientem cum quinquaginta euronummis in manu, paratum ad eos reddendos.

Vultus eorum inter se occurrerunt. Oculi totum colloquium sine ullo verbo locuti sunt.

Quaestio statim venit.

«Nonne comedisti?»

Et ego respondi:

«Ita, gratias tibi. Ter saltem in die. Sed sciebam me nullius alius rei egere. Nihilum mihi ad vivendum satis erat. Erat omne quo egebam.»

Subrisi et solus ambulatum ivi.

Nam successus numquam communicari debet.

Est sicut gelatum. Quisque saporem suo palato agnoscit, etiam cum idem omnibus sapor est.

Ferdinando Frega
Gillette Man ✂